

S t o r a u t s k o t t e t s b e -
tänkande N:o 11 a i anledning av lands-
tingsmännen Anders Forsbergs och F. W.
Österlunds om ändring av moment e i § 1
av fiskeristadgan av den 23 juli 1902.

Sedan Landstinget den 1 innevarande december för ytterligare utlå-
tande hänskjutit förenämnda motion jämte Ekonomieutskottets betänkande
N:o 4 och Utskottets eget betänkande N:o 11, får Stora utskottet i an-
ledning därav värdsamt framhålla, att detsamma förenar sig om sitt ti-
digare i ärendet avgivna utlåtande, dock med det förtydligande, att
den för storryssja angivna högsta höjden av en meter jämväl skall gäl-
la till sådan ryssja hörande armar. § 1 mom. e borde förty för land-
skapets vidkommande erhålla följande lydelse:

Fiske må ej bedrivas med användande av: - - - - -
- - - - -

sådan storryssja eller annat med botten försett redskap, som med avse-
ende å därtill hörande armar eller till någon del i övrigt är högre än
en meter, i landskapet Åland hörande vatten; dock kan tillstånd att
för lax- eller sikfångst inrätta fiskeverk av större dimensioner skilt
medgivas.

Utskottet får därför värdsamt föreslå:

det Landstinget ville besluta att ge-
nom landskapslag giva åt § 1 mom. e i fis-
keristadgan av den 23 juli 1902 här ovan
föreslagna lydelse.

Mariehamn, den 4 december 1922.

på Stora utskottets vägnar:

Torsten Rothberg

C. W. Mattsson.